

Tre og Firsindstyvende Møde.

Torsdagen den 29de Mai 1884 Kl. 1.

Sekretæren, Dønnergaard, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

1ste Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Vending i § 52 af Lov om Told- og Skibsafgifterne af 4de Juli 1863.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2247—48).

Sagen sættes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Tauber): Under Forhandlingerne om Toldloven blev det fra flere Sider gjort gjældende, at den vigtigste Ulempe, som vilde indtræffe som Følge af, at Traktaten blev forkastet, var den, den danske Søfart vilde blive ramt af. Smid- lertid blev det under Forhandlingerne oplyst, at disse Ulemper i det Mindste i det Væsent- lige vilde indskrænke sig til de Ulemper, som staa i Forbindelse med Klippisfespørgsmaalet, medens de derimod ikke vilde kunne ramme den danske Skibsfart paa Spanien, dersom vi selv ikke gav Anledning dertil. Jeg ønsker nu at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da der hersker en betydelig Uklarhed derover; jeg ser, den hersker i Pres- sen, og det synes ogsaa, at den hersker i Rigsdagen. Dersom den spanske Skibsfartstraktat ikke træder i Kraft, antager man, at den danske Skibsfart paa Spanien vil blive ugunstigere stillet, at de danske Skibe vil komme til at svare høiere Afgifter i de spanske Havne, end dersom Traktaten træder i Kraft. — Det blev imidlertid under Forhandlingerne om Toldloven oplyst, at der i det norske Storthing er blevet forelagt en Oversættelse af den spanske Lov om disse Forhold af 6te Juli 1882, hvori den eneste Bestemmelse, der, saa vidt man kan se, eksisterer om dette For- hold, er optaget, nemlig Artikel 6 i denne spanske Lov. I den staa, at Regjeringen bemyndiges fremdeles til yderligere at forhøje Sindsførselstolden og Skibsafgifterne for

Varer, producerede i eller kommende fra Lande, der paa nogen Maade behandle Spaniens Produkter og dets Handel særlig ufordelagtig, samt for Fartøier, tilhørende saadanne Lande. Heraf fremgaar, at den spanske Lovgivning kun til- stæder den spanske Regjering at forhøje Skibs- afgifterne — jeg taler nu ikke her om Sinds- førselstolden — for Varer producerede i eller kommende fra Lande, som paa nogen Maade behandle Spaniens Produkter og dets Handel særlig ufordelagtig, samt for Fartøier tilhørende saadanne Lande. Det vil altsaa heraf ses, at naar vi ikke selv fra dansk Side træffe Bestemmelser, som stille spanske Varer og Skibe særlig ufordelagtig her i Landet, favner den spanske Regjering i den bestaaende spanske Lovgivning Bemyn- digelse til at belægge vore Varer og Skibe med høiere Afgift end den ordinære. For Varers Vedkommende har denne Bestemmelse ikke saa stor Betydning, eftersom der er dob- belt Tarif for de fleste Varers Vedkommende, men for Skibenes Vedkommende er der ikke dobbelt Tarif. Jeg skal ogsaa i saa Hæn- sende minde om, at der under 2den Be- handling af Toldlovsforslaget her i Thinget blev rettet et udtrykkeligt Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) til Finantsministeren, hvilket netop gik ud paa at faae dette oplyst. Det ærede Medlem, jeg nævnte, udtrykte sig saa- ledes: „Endvidere tør jeg maaske med Hæn- syn til den nye Søfartstraktat tillade mig et Forslag til den høie Regjering. Det er navnlig Søfartstraktaten, hvorpaa Handels- standen lægger den største Vægt, og jeg vil derfor tillade mig at spørge om, hvorvidt der, naar denne Traktat bliver vedtaget, der- ved indrømmes danske Skibe nogen større Ret med Hensyn til Havneafgifter og deslige, end de allerede nu have i Kraft af de bestaaende Forhold. Hvis dette ikke er Tilfældet, er Sø- fartstraktaten nemlig jo for saa vidt uden Be- tydning, da det vel ikke kan antages, at der vil ske nogen Forandring i de tre Aar, som Traktaten er bestemt til at løbe i.“ Og han tilføiede, at altsaa i denne Henseende var Søfartstraktaten aldeles ligegyldig, og den vilde slet ikke have nogen Virkning undtagen med Hensyn til Sindsførsel i Spanien af Klippisf. Paa det Spørgsmaal, som det nævnte ærede Medlem dengang rettede til den høitærede Finantsminister, nemlig hvorvidt der, naar Skibsfartstraktaten blev vedtagen, vilde ind- rømmes de danske Skibe nogen større Ret med Hensyn til Havneafgifter og deslige, end de allerede nu have i Kraft af de bestaaende Forhold, svarede den høitærede Finantsmini- ster et høit Nei. Jeg antager, at den høit-